

ת"פ 22778/11/16 - מדינת ישראל נגד נחמן ירושלמי, אלקנה טויטו, שמעון בן אבו, שלמה כהן - עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22778-11-16 מדינת ישראל נ' ירושלמי ואח'

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד מוריה ביינה

המאשימה

נגד

1. נחמן ירושלמי ע"י עו"ד אריאל הרמן
2. אלקנה טויטו ע"י עו"ד חן הולנדר
3. שמעון בן אבו ע"י עו"ד ארקדי אליגולשוילי
4. שלמה כהן - עניינו הסתיים ע"י עו"ד לימור זקן

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירות הבאות:

נאשם מס' 1: גרימת חבלה חמורה, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר, התפרעות והפרת הוראה חוקית.

נאשם מס' 2: התפרעות והפרעה לשוטר.

נאשם מס' 3: ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, התפרעות והפרעה לשוטר.

וכך נקבע בהכרעת הדין:

ביום 21.10.16 בסמוך לשעה 02:30 נקראו שני שוטרי סיור, רמי חג'ג' ואלנדיב מנסור לאירוע של הקמת רעש ברחוב הדף היומי בבית"ר עלית. כאשר הגיעו השוטרים למקום, הם ביקשו לתת לנאשם מס' 4 דו"ח בשל רעש אותו הקים. נאשם מס' 4 הרים את קולו והתגרה בשוטרים וכתוצאה מכך נוצרה במקום התקהלות של כעשרה או עשרים צעירים, ובהם נאשמים מס' 1-3, אשר התגודדו סביב הניידת והפריעו לשוטרים רמי ואלנדיב במלאכתם. השוטרים רמי ואלנדיב קראו לתגבורת ולמקום הגיעו עוד שתי ניידות ובהן השוטרים משה מרציאנו, נאור אלי ואירה פרידמן, אשר ניסו להרחיק את הצעירים מהמקום. אגב כך, ביקש השוטר משה מנאשם מס' 1 להזדהות וזה סירב. השוטר משה הודיע לנאשם מס' 1 כי הוא מעוכב, אך זה התנגד לעיכובו.

במהלך עיכובו של נאשם מס' 1 החלה במקום התפרעות, בה נטלו חלק המתקהלים שהיו במקום ובהם הנאשמים.

במהלך ההתפרעות נאשם מס' 3 קילל את השוטרים וכינה אותם "מנייאקים בני זונות" ויידה לעברם קסדת אופנוע בכוונה לפגוע בהם, אך הקסדה פגעה בעמוד.

השוטר משה עצר את נאשם מס' 3 והפילו ארצה על מנת להשתלט עליו. בין השניים החל מאבק ואז הגיע נאשם מס' 1 ובעט בפניו של השוטר משה, על מנת למנוע ממנו לעצור את נאשם מס' 3. השוטר נפגע בפניו, אפו נשבר והוא החל לדמם. כתוצאה מהבעיטה הצליח נאשם מס' 3 להשתחרר מאחיזתו של השוטר משה וברח מהמקום.

לצד זאת ביקש השוטר רמי לעצור את נאשם מס' 2, בשל חשד לתקיפת שוטר, ואגב כך ריסס אותו בגז פלפל. נאשם מס' 2 התנגד למעצרו, השתולל ובעט ומתקהלים שהיו במקום ניסו לסכל את מעצרו. משכך, נדרשה הפעלת כח על ידי מספר שוטרים על מנת להכניס את נאשם מס' 2 לניידת משטרה.

במהלך הכנסתו של נאשם מס' 2 לניידת התגברה ההתפרעות, והמתפרעים יידו לעבר השוטרים והניידות חפצים שונים, ובכלל זה אבנים ובקבוקים. אגב כך נאשם מס' 1 ירק על ניידת המשטרה ובעט בה. גם לאחר שהוכנס לתוך הניידת המשיך נאשם מס' 2 להשתולל ובעט בשוטרים ובדלתות הניידת.

בנוסף לכך, נאשם מס' 1 הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית משום שביום 24.11.16 נמצא מחוץ לביתו למרות שהיה אמור להיות במעצר בית מלא באותו היום, במסגרת הליכי מעצרו הנוגעים לתיק זה.

להשלמת התמונה אוסיף, כי נאשם מס' 4 זוכה לאחר שמיעת הראיות וכי נאשם מס' 2 זוכה מעבירה של תקיפה שוטר בנסיבות מחמירות, אשר יוחסה לו.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעונה לחומרת מעשיהם של הנאשמים ולכך שהופנו כלפי שוטרים שהגיעו לבצע את תפקידם.

ביחס לנאשם מס' 1 ביקשה המאשימה לקבוע שני מתחמי ענישה שונים: ביחס לאישום הראשון (תקיפת שוטר והתפרעות) ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שנתיים ועד שלוש וחצי שנות מאסר בפועל וביחס לאישום השני (הפרת הוראה חוקית) ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל וסך הכל ביקשה להשית על נאשם מס' 1 שלוש שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ביחס לנאשם מס' 2 ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין של"צ ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. לאור תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם זה, ביקשה לאמץ את המלצת השירות ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף נרחב לצד צו מבחן.

ביחס לנאשם מס' 3 ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין ארבעה לתשעה חודשים. לנוכח נסיבותיו של נאשם מס' 3, ובהן עברו הפלילי, ביקשה המאשימה לגזור עליו שמונה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם מס' 1 ביקש לאבחן בין הפסיקה שהגישה המאשימה לבין עניינו של נאשם מס' 1. עוד הפנה ב"כ הנאשם לנסיבות חייו של הנאשם ולכך שהודה במרבית העובדות שיוחסו לו כבר בשלב מוקדם של ההליך. ביחס למתחם העונש ההולם, ביקש ב"כ הנאשם מס' 1 לקבוע מתחם עונש הנע בין מאסר בעבודות שירות ועד מאסר ממש. לצד זאת ביקש לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום ולתת לנאשם אפשרות לשפר דרכיו.

ב"כ נאשם מס' 2 ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ביחס לנאשם ולהטיל של"צ וצו מבחן. עם זאת, ביקש לצמצם את היקף השעות עליהן המליץ השירות, בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם.

ב"כ נאשם מס' 3 הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם ולרקע המשפחתי שלו כפי שהם משתקפים בתסקיר שירות המבחן בעניינו. במסגרת דבריו טען ב"כ נאשם מס' 3, כי העובדה שנאשם מס' 3 לא פגע באיש עם הקסדה אותה יידה לעבר השוטרים ממרחק קצר מלמדת על כך התכוון לפגוע בהם. כמו כן טען, כי הנאשם קיבל אחריות לחלקו במעשים והביע רצון לנהל אורח חיים תקין. לאור אלה ביקש ב"כ נאשם מס' 3 להפנותו פעם נוספת לשירות המבחן לצורך בחינת הליך טיפולי. לחלופין ביקש להמנע מלהשית מאסר ממש, ולכל היותר לגזור עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות.

שלושת הנאשמים ביקשו לומר את דברם:

נאשם מס' 1 הביע צער וחרטה על המעשים והסביר, כי נבעו מלחצים להם היה נתון.

נאשם מס' 2 ביקש סליחה על מעשיו, הבטיח כי הדבר לא יישנה וביקש להתחשב בגזירת עונשו בכך שהוא נשוי ואב לילד וכי אשתו צפויה ללדת.

נאשם מס' 3 אמר כי הוא "מתנצל על התיק והסיטואציה שהגענו אליה" ואמר כי "עשה חשבון נפש והגיע למסקנות".

מתחם העונש ההולם

שלושת הנאשמים השתתפו בהתפרעות אלימה וחסרת פשר, אשר החלה כאשר שוטרים נקראו באישון לילה לטפל במטרד רעש וביקשו לרשום דו"ח לאדם אשר היה במקום. נאשם מס' 2 התעמת עם שוטר והתנגד באלימות למעצרו, נאשם מס' 3 יידה קסדה לעבר השוטרים על מנת לפגוע בהם ונאשם מס' 1 בעט בפניו של שוטר אשר ניסה לעצור את נאשם מס' 3 וגרם לו לחבלה קשה. מעשיהם של שלושת הנאשמים פגעו בערכים מוגנים של שמירה על שלמות גופו של אדם, שמירת הסדר הציבורי ושלטון החוק. עם זאת, מעשיהם של הנאשמים שונים, וקיימים פערים ניכרים בעצמת הפגיעה שנגרמה בערכים המוגנים בשל המעשים, ועל כן אקבע מתחמי עונש נפרדים ביחס לכל אחד מהם:

נאשם מס' 1:

נאשם מס' 1 השתתף בהתפרעות ובעט בפניו של שוטר אשר נאבק עם מתפרע אחר - נאשם מס' 3 - על מנת לעצרו, וכך אפשר לו לברוח מהזירה. כתוצאה נשבר אפו של השוטר והוא דימם ונזקק לטיפול רפואי.

מדובר בהתנהגות אלימה ובריונית, אשר חברה שומרת חוק חייבת להוקיע בחריפות: שוטרי סיוור מבצעים מלאכה קשה, שוחקת, כפוית טובה ולעתים מסוכנת, תוך חיכוך עם אוכלוסיה קשה ופורעי חוק. לא ניתן לקבל כי יבצעו מלאכתם כשהם חשופים לאלימות, איומים ועלבונות ואין מקום לגלות סובלנות או סלחנות לפגיעה בהם.

פסיקה עקבית של כל הערכאות מתייחסת לחומרתה של עבירת תקיפת שוטר ולצורך להטיל בגינה עונשים מרתיעים. ר' למשל ע"פ 6040/13, נעמן נ' מדינת ישראל, שם נפסק ביחס לנאשם אשר איים על שוטרים ברצח והכה אחד מהם באופן שגרם לו לחבלה:

"יג. לאחר העיון, החלטנו להיעתר לערעור. סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו, יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 3236/98 אבו דריס נ' מדינת ישראל (1998):

"השופט המלומד הצביע על חומרתן היתירה של העבירות בהן הורשעו הנאשמים. אכן - כך כתב השופט המלומד - 'פציעותיהם של השוטרים לא היו חמורות, ובידי הנאשמים לא היו כלי חבלה, אך מנגד: 'מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונת חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם' " (פסקה 3 לפסק דינו של המשנה לנשיא, השופט ש' לויין).

יד. ראו גם ע"פ הייב נ' מדינת ישראל 8704/08 (2009):

מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן, אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות התנהגות ראויות שיש להקפיד עליהן" (פסקה 8 לפסק דינו של השופט י' דנציגר).

עוד ראו ע"פ 6642/09 מדינת ישראל נ' גביש (2009); ע"פ 194/14 מדינת ישראל נ' מחמוד (2014).

טו. המשיב בהתנהגותו, בזלזול ובבריונות שהפגין כלפי השוטרים, פגע בערכים אלה פגיעה הראויה לענישה מחמירה יותר. בייחוד רואים אנו בחומרה את הפגיעה הגופנית באחד השוטרים. נראה לנו, כי לנוכח נסיבות הפרשה, עלינו לשדר מסר כי התנהגות מעין זו תיבחן ותישפט בחומרה; על כן נראה לנו כי מתחם הענישה צריך להיות, בנסיבות, בין 12 חודשים ל-24 חודש."

ר' גם ע"פ 4565/13, אמון נ' מדינת ישראל, מיום 4.11.13, שם נדון עניינו של נאשם אשר תקף מורה באלימות לנגד עיני תלמידיו, ונדון לשנת מאסר בפועל:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972); רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]

(13.8.2008); דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.7.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו.

וכן ר' ע"פ 7639/13, אמרה נ' מדינת ישראל, בעניינם של נאשמים אשר תקפו מאבטח בבית חולים וגרמו לו לחבלות, ונדונו לעונשים של שנת מאסר ושמונה חודשי מאסר:

"9. ככלל, אנו סבורים שהעבירות שביצעו המערערים 1-2 הן חמורות ביותר, וכי העונש היאה להן ברגיל הוא מאסר בפועל. עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן איום מתמיד על שלוות חייהם של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אי-השלמה עמן, מסר המתבטא לא רק במלים, אלא גם במדיניות הענישה הלכה למעשה. הדברים מקבלים משנה תוקף לנוכח המימד הציבורי בפעילותו של קורבן העבירה, המאבטח, אשר אליו עוד נתייחס להלן. על כן, אנו סבורים שהשיקולים שהנחו את בית המשפט קמא היו השיקולים הנכונים, ושחרף נסיבותיו האישיות של המערער 2 לא היה מקום להקל עמו יותר מכפי שנעשה."

מכאן עולה, כי הנחייתו הברורה והחד משמעית של בית המשפט העליון לערכאות הדיוניות היא, כי יש להחמיר בעניינם של נאשמים התוקפים עובדי ציבור ולהשית עליהם עונשי מאסר לריצוי ממש, מאחורי סורג ובריח - ובמיוחד כאשר תוצאת המעשים היא חבלת גוף של ממש.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם מס' 1 בארוע האלימות הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין עשרה חודשים ועד שלושים חודשים, וכן פיצוי לנפגע העבירה.

בנוסף לכך, נאשם 1 הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית משום ששהה מחוץ לביתו כאשר היה אמור להימצא במעצר בית מלא, במסגרת הליכי מעצרו בתיק זה. התנהגותו של הנאשם מעידה על זלזול בוטה בהליך השיפוטי והעדר מורא חוק ויש להעביר מסר ברור וחד, כי מעשים אלו גוררים ענישה של ממש. ר' לעניין זה ת"פ (מחוזי לוד) 48485-01-13, מדינת ישראל נ' טמסה, שם קבע בית המשפט מתחם עונש הולם של 3-6 חודשי מאסר על עבירת הפרת הוראה חוקית בשל החשיבות שבענישה מוחשית בעבירות מהן אלה. ר' גם בש"פ 4977/13 מדינת ישראל נ' טאלב אלכשחר. משכך, המתחם אותו הציעה המאשימה, בין מאסר מותנה למספר חודשי מעצר, נראה לי מקל. עם זאת, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדתה של המאשימה ואאמץ את המתחם לו עתרה, חרף העובדה שבמקרים אחרים קבעתי מתחם מחמיר יותר (ר' למשל ת"פ 28733-08-16, ורדה).

נאשם מס' 2

נאשם מס' 2 השתתף בהתפרעות והתנגד למעצרו תוך השתוללות. גם כשהשוטרים הכניסו אותו לניידת המשטרה, המשיך הנאשם להתפרע בניידת ובעט בשוטרים ובדלתות הניידת. מדובר במעשים חמורים המעידים על העדר מורא חוק וזלזול בשוטרים. הדברים אותם אמרתי בעניינו של נאשם מס' 1, לגבי הצורך להגן על שוטרי הסיוע, יפים גם לגבי נאשם מס' 2.

מנגד, בעת קביעת המתחם הבאתי בחשבון את העובדה כי השוטר רמי ביקש לעצור את נאשם מס' 2 בשל חשד לתקיפת שוטר, ממנה זוכה לאחר שמיעת העדויות. אין צורך לומר, כי אין בכך כדי להצדיק את מעשיו של נאשם מס' 2, שכן על אדם שנעצר או מעוכב כדין, להתלוות לשוטרים ללא התנגדות, אך יש בנסיבות שקדמו למעצר כדי להפחית במעט מחומרת מעשיו של הנאשם. במיוחד דברים אמורים לאור העובדה שהשוטר רמי השתמש בגז פלפל קודם למעצרו של נאשם מס' 2, ולאחר שמיעת הראיות לא שוכנעתי שהיתה לכך הצדקה.

לאור אלה ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם למעשיו של הנאשם 2 הנע בין שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב לבין מספר חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

נאשם מס' 3

נאשם מס' 3 השתתף בהתפרעות שהתפתחה במקום, קילל את השוטרים במילים בוטות ויידה לעברם קסדת אופנוע בכוונה לפגוע בהם, אשר למרבה המזל פגעה בעמוד במקום. אציין בהקשר זה, כי טענתו של ב"כ נאשם מס' 3, כי הנאשם לא התכוון לפגוע בשוטרים עם הקסדה, סותרת את הקביעה בהכרעת הדין - והתקשיתי לקבלה. בהמשך, כשהשוטר משה הגיע לעצור את הנאשם, החל בין השניים מאבק שנקטע כאשר נאשם מס' 1 בעט בפניו של השוטר ואז נאשם מס' 3 השתחרר מאחיזת השוטר וברח מהמקום.

אמנם פוטנציאל הנזק שבמעשיו של הנאשם לא התממש, אך לא קשה לתאר תוצאת פגיעת קסדה המושלכת לעברו של אדם.

בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החשיבות שבענישה מחמירה בעבירות מהן אלה, אשר באמצעותה יעבירו מסר חד וברור למבצעי העבירות כי אין לגלות כל סובלנות למעשים דומים, הפוגעים בסדר הציבורי ובבטחון האזרחים וכוחות הבטחון. ר' למשל עפ"ג (מחוזי-ים) 21523-08-15 מדינת ישראל נ' עיסאם ענאתי:

"כבר נפסק לא אחת, כי הסיכון הנשקף לביטחון הציבור מאירועי אלימות קשים, של יידוי אבנים, ובכלל זה- לעבר שוטרים או כוחות הביטחון, מחייב הטלת ענישה מחמירה, בפרט כאשר הדבר נעשה על רקע-לאומני-אידיאולוגי. כן נפסק, כי אבן מהווה נשק קר ופגיעתה עלולה לגבות מחיר דמים. משנה חומרה יש לראות בביצוע העבירות האמורות כלפי אנשי אכיפת החוק אגב התפרעויות רבות משתתפים, שכן באירועים אלו מתווסף גורם של התרסה נגד שלטון החוק ומרות המדינה, מוגבר החשש מהסלמת האלימות עד כדי סיכון בפגיעות בגוף או בנפש, וגורמי אכיפת החוק נתקלים בקושי של ממש בהשלטת הסדר הציבורי. על כן נדרש, כי בעבירות אלו תוטל ענישה מחמירה, זאת הן משיקולי גמול והוקעת המעשים, הן מטעמים של הגנה על ביטחון הציבור מפני הסיכון הממשי הנשקף ממבצעי המעשים, והן מטעמים של הרתעה אפקטיבית- אישית וכללית."

ר' גם ע"פ 18052-03-17, אוחנה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 50469-07-15 באסל מחמוד נ' מדינת ישראל ועפ"ג 15980-07-15 מדינת ישראל נ' אחמד עוויסאט.

לאור חומרת העבירות והצורך להרתיע מפני ביצוען, ולאור פסיקתו המנחה של בית המשפט המחוזי במקרים דומים אליהם הפניתי למעלה, מתחם העונש ההולם את המעשים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה. ועם זאת, לאור עמדתה של המאשימה, אשר ביקשה לקבוע מתחם עונש שבין

ארבעה לתשעה חודשי מאסר, אאמץ מתחם זה ולא אחמיר עם הנאשם מעבר לכך.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

נאשם מס' 1

נאשם מס' 1 יליד 1995, רווק.

בשנת 2015 נקבעה אשמתו של הנאשם בשלוש עבירות של שימוש ברכב ללא רשות, גניבה, הסגת גבול, שתי עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי, שתי עבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפת עובד ציבור כדי להכשילו. בשל מכלול המעשים הוטלו על הנאשם צו של"צ, צו מבחן, התחייבות וקנס, ללא הרשעה.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עלה כי הנאשם תלמיד ישיבה וכי הוא ומשפחתו מוכרים לשירות המבחן וללשכת הרווחה על רקע נסיבות משפחתיות קשות, שמטעמי פרטיותם של הנאשם ובני משפחתו לא ארחיב לגביהן. הנאשם קיבל בפני שירות המבחן אחריות חלקית למעשיו, אך התקשה לבחון את דפוסיו הבעייתיים ולהכיר באלימות שהפעיל כלפי השוטרים. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם אשר נוטה לפעול באופן אימפולסיבי, מבלי לחשוב על השלכות מעשיו. יחד עם זאת השירות התרשם כי הנאשם הצליח להשתלב בהליך טיפולי קודם והביע נכונות להשתלב בטיפול גם כיום.

שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם מס' 1 מאסר מותנה ו- 250 שעות לתועלת הציבור.

נאשם מס' 2

נאשם מס' 2 יליד 1991, נשוי ואב לילד. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו עולה כי הנאשם הביע חרטה על מעורבותו באירוע אך ניסה לצמצם את חלקו. שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירות, טשטוש גבולות בין המותר והאסור וקשיים בקבלת סמכות מצד גורמי אכיפת החוק. הנאשם ביטא רצון להשתלב בתכנית שיקומית וביטא קושי רגשי ודימוי עצמי נמוך. לאור אלה, המליץ שירות המבחן להמנע מענישה מחמירה בעניינו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ נרחב בהיקף של 220 שעות לצד מאסר מותנה וצו מבחן במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית ייעודית ובסדנת "חוק ומשפט".

ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הטיעונים לעונש שני מכתבי המלצה: האחד מהרב יצחק רבי שליט"א, מפקח מוסד הנוער "חניכי הישיבות", אשר שיבח את עזרתו של הנאשם לנערים במוסד. השני, ממנהל מרכז היום מית"ר בביתר עילית המטפל בנוער בסיכון, בו נאמר כי הנאשם עושה מאמצים רבים על מנת לסייע לנערים בסיכון הנמצאים במסגרת.

נאשם מס' 3

נאשם מס' 3 יליד 1995, רווק. לחובתו שתי הרשעות קודמות, שתיהן משנת 2014, בעבירות של סיכון אדם בנתיב תחבורה, תקיפה, פציעה והחזקת סכין שלא למטרה כשרה, בגין נדון למאסרים בפועל של חמישה חודשים ושל חודשיים, אשר רוצו בעבודות שירות.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה, כי משפחתו מוכרת לרשויות הרווחה, על רקע נסיבות משפחתיות

וכלכליות, לגביהן לא ארחיב. הנאשם קיבל אחריות למעשיו והביע עליהם חרטה. להערכת שירות המבחן, ברקע העבירות דפוסים אלימים וכוחניים כלפי גורמים סמכותיים אותם פיתח הנאשם, כמו גם חברתו לחברה שולית, אשר הביאו אותו להסתבכויותיו הקודמות בפלילים, כן גם לעבירה הנוכחית. לצד זאת, השירות התרשם כי הנאשם הביע רצון לערוך שינוי בחייו ולהשתלב בטיפול שייתן מענה לקשייו השונים. השירות אף העריך, כי הטלת מאסר, גם בעבודות שירות, תפגע בהליך שיקומו של הנאשם.

לאור אלה, שירות המבחן המליץ להטיל על נאשם מס' 3 מאסר מותנה, צו מבחן ושל"צ נרחב.

דין והכרעה

נאשם מס' 1

לחובת נאשם מס' 1 זקפתי את העובדה שלא קיבל אחריות למעשיו, אלא כפר בהם. אמנם מדובר בזכותו של כל נאשם, אך בצידה מחיר והוא שנאשם שכפר לא יהנה מההקלה השמורה למי שקיבל אחריות למעשיו. אציין בהקשר זה, כי התרשמתי שמילות החרטה שאמר לפני היו מהשפה ולחוץ. עוד זקפתי לחובת הנאשם את העובדה שאין זו הסתבכותו הראשונה בפלילים, וכי נדון בעבר בגין מספר עבירות אלימות, בגין לא הורשע.

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה כי הביע רצון להשתלב בטיפול ולתקן דרכיו. כמו כן הבאתי בחשבון את העובדה כי ניהל את משפטו בצורה עניינית ויעילה, תוך שצמצם את המחלוקת הדיונית.

לאור אלה, ראיתי להשית על הנאשם עונשים הנמצאים בצידם הנמוך של מתחמי העונש שקבעתי בעניינו ביחס לכל אחד מהאישומים, תוך חפיפה חלקית ביניהם. לא ראיתי להמנע מהשתת מאסר על הנאשם, שכן הדבר מהווה חריגה קיצונית ממתחם העונש ההולם ובנסיבות המקרה לא מצאתי לכך הצדקה.

נאשם מס' 2

שני הצדדים עתרו לקבל את המלצת שירות המבחן ביחס לנאשם מס' 2, ולהשית עליו של"צ, תוך שבא כוחו ביקש לצמצם את היקף השעות המומלץ.

לאור מכלול הנתונים, ובכלל זה העובדה שנאשם מס' 2 עמד בפני סכנת הרשעה בעבירה חמורה יותר ממנה זוכה, ולאור העובדה שזו הרשעתו הראשונה, ראיתי לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינו ולהשית עליו מאסר מותנה, מבחן ושל"צ.

נאשם מס' 3

מרבית שיקולי הענישה פועלים לחובתו של נאשם מס' 3. על אף גילו הצעיר, נאשם זה הורשע במספר עבירות אלימות, בגין נדון לשני מאסרים אותם ריצה בעבודות שירות. מאסר מותנה בגין עבירות אלימות שהוטל עליו פקע כחודש לפני ביצוע העבירה. נתונים אלה מלמדים על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם.

בדומה לנאשם 1, גם נאשם מס' 3 לא קיבל אחריות למעשיו, והדברים שנאמרו בעניין זה יפים גם לגביו. אוסיף, כי גם לגבי נאשם זה התרשמתי שדבריו לפני במסגרת הטיעונים לעונש אינם משקפים חרטה כנה על מעשיו, אלא מהווים מס

שפתיים בלבד.

לזכות הנאשם זקפתי את העובדה שהביע בפני שירות המבחן רצון לשינוי ולטיפול, ואת הערכת שירות המבחן כי קיים בעניינו פוטנציאל שיקומי. עם זאת, לא ראיתי מקום לדחות את מתן גזר הדין בעניינו ולא ראיתי מקום להמנע מהשתת עונש מאסר לריצוי ממש, שכן הדבר חורג ממתחם העונש ההולם ולא ראיתי לכך הצדקה בנסיבות הענין.

לפיכך גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם מס' 1, נחמן ירושלמי

- א. שנים עשר חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 17.6.18. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של תקיפת עובד ציבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות, הפרעה לשוטר או התפרעות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלונן משה מרציאנו בסך 12,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 17.6.18.

נאשם מס' 2, אלקנה טויטו

- א. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות, הפרעה לשוטר או התפרעות החל מהיום.
- ב. 220 שעות עבודות שירות לתועלת הציבור.
- ג. צו מבחן למשך שנה וחצי מהיום.

נאשם מס' 2 מוזהר, כי אם לא יבצע את השל"צ או לא יעמוד במבחן, דינו יגזר מחדש.

נאשם מס' 3, שמעון בן אבו

- א. ששה חודשי מאסר בפועל לריצוי ממש. תחילת ריצוי העונש ביום 17.6.18. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של תקיפת עובד ציבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת אלימות, הפרעה לשוטר או התפרעות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

נאשמים מס' 1 ו- 3 יתאמו את כניסתם למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבלו הנאשמים הנחיה אחרת, עליהם להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, במעמד הצדדים.